Riigi Teataja

Nr. 55. **18. juunil 1929 a.** **Nr. 55.**

Art. 388. **Täiendav määrus veksli tempelpaberite kohta.**

389. **Otsus eriveotariif nr. 77 maksmapanemise ja kaubaveotariif nr. 66 muutmise kohta.**

390. **Otsus raudteede ja veeteede otseühenduse tariifi nr. 76 maksmapanemise kohta.**

391. **Sundmäärus kauplemisaja, juukselõikamise ja habemeajamise tööstuses töötamise kohta Nõmmes.**

392. **Loomakaitse sundmäärus Nõmmes.**

393. **Nõmme linna elektrivooluandmise tingimused.**

394. **Sundmäärus tuleõnnetuste vastu võitlemiseks Võrumaal.**

395. **Võrumaal asuvate usuühingute avalikkude matmispaikade maksunormid.**

388. Täiendav määrus veksli tempelpaberite kohta.

Alus: Tempelmaksu seaduse § 26 (RT 45 — 1928).

§ 1. Veksli tempelpaberite määruse (RT 60 — 1928) § 5 muudetakse ja täiendatakse märkus 1-sega ja kogu paragrahv pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 5. Endised veksli tempelpaberid, mille tempelmaksu summa 6 marka ja rohkem, on maksvad tarvitamiseks kuni 1. juulini 1930 a.

Märkus. Ülaltähendatud tähtajaks kasutamata jäänud endisi veksli tempelpabereid võivad nende omanikud vahetada ümber uute veksli tempelpaberite vastu soovitavates liikides Eesti Panga osakondades kuni 30. septembrini 1930 a.

14. juunil 1929 a. Nr. 3329-Kr.

Majanduseminister A. Oinas.

Riigikassa peadirektor Jantson.

---

389. Tariifinõukogu otsus 7. juunist 1929 a. eriveotariif nr. 77 maksmapanemise ja kaubaveotariif nr. 66 muutmise kohta.

(Protokoll nr. 247 p.p. 2 ja 3.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Eriveotariif nr. 77 reisijate ja nende pagasi veoks, keda Valgas politsei või tolli korraldusel ei lasta üle piiri sõita.

Reisijad, kes Valgas üle piiri tahavad sõita, kuid politsei või tolli korraldusel piirist üle ei lasta, saadetakse lähteriiki tagasi, kusjuures neile politsei kirjaliku nõude vastu Valk-Eestist kuni riigi piirini või vastupidi tasuta III kl. pilet antakse.

Samuti veetakse ka nende pagas tasuta.

II.

Kaubaveotariif nr. 66 (RT 100 — 1928) II osa jaotus A — üldine kaupade nimekiri ja klassifikatsioon (lhk. 63) täiendatakse kaubanimetusega:

„Kaseiininõud pruugitud, märja kaseiini alt tagasisaatmisel*), väikesaadetistel 13 kl., 5-ton. 14 kl., 10-ton. 15 kl., 15-ton. 16 kl. Transiittariifi grupp — ü. t.“

*) Märkus. Suurkiirusega veo korral veomaks arvatakse väikekiiruse tariifi järgi.

III.

Käesolev otsus hakkab maksma 15. juunist 1929 a.

Tariifinõukogu eesistuja,
Teedeministri abi K. Jürgenson.

Asjaajaja A. Remma.

---

390. Tariifinõukogu otsus 7. juunist 1929 a. raudteede ja veeteede otseühenduse tariifi nr. 76 maksmapanemise kohta.

(Protokoll nr. 247 p. 1.)

Alus: Tariifinõukogu seaduse § 8 (RT 106 — 1923.

Raudteede ja veeteede otseühenduse tariif nr. 76 reisijate, pagasi ja kaupade veoks otseühenduses riigiraudteejaamade ja Roomasaare sadama vahel Pärnu kaudu Pärnu Laeva a.-s. osavõttel.

§ 1. Veomaksu reisijate-, pagasi- ja kaubaveo eest raudtee kauguse eest võetakse raudteel maksvate tariifide järgi, arvesse võttes kaugust Pärnuni, või Pärnust; veetee kauguse eest võetakse veomaksu käesoleva tariifi §§ 13—15 järgi.

§ 2. Otseühenduse pileteid müüakse ja reisipagas võetakse veoks vastu Roomasaare sadamani Tallinnas, Tartus, Valgas, Võrus, Petseris ja Viljandis. Samuti müüakse otseühenduse pileteid ja võetakse reisipagas veoks vastu Roomasaare sadamas Tallinna, Tartu, Valga, Võru, Petseri ja Viljandi jaamani.

Reisijatele antakse välja käesolevas paragrahvis nimetatud jaamades sõidupiletid kuni Pärnuni ja sealt edasi sõiduks laevasõidupiletid kuni Roomasaareni; samuti antakse Roomasaares laevasõidupiletid Pärnuni ja sealt edasi sõiduks raudtee sõidupilet kuni sihtjaamani.

Tarbekorral võib raudteevalitsus kokkuleppel Pärnu Laeva aktsiaseltsiga otseühenduse reisijate piletite müüki ja pagasi vastuvõtmist sisse seada ka teistes jaamades.

§ 3. Pagaskauba vedu sünnib kõigi riigiraudteejaamade ja Roomasaare sadama vahel otseveodokumentidega, maksusid ärasaatmisel sisse nõudes terve veokauguse eest.

§ 4. Kaubavedu sünnib kõikide riigiraudteede jaamade ja Roomasaare sadama vahel otseühenduse saatekirjade järgi, kusjuures saatja käest veomaks sisse nõutakse kauguse eest saatejaamast või Roomasaarest kuni Pärnuni ja saaja käest kauguse eest Pärnust kuni sihtjaamani või Roomasaareni. Veomaksu õiges summas sissenõudmise eest vastutab iga veoettevõte oma veo tee piirides.

§ 5. Otseühenduses veetavad kaubad, mis pakkimist nõuavad, peavad olema hästi sisse pakitud. Puuduliku pakendiga kaupu võib veoks vastu võtta ainult siis, kui saatja saatekirjas sellekohase märkuse teeb, seda oma allkirjaga tõendades.

§ 6. Otseühenduses veetavatel kaupadel ei või üksikute kohtade kaal olla üle 500 kg.

§ 7. Otseühenduses veetavate saadetiste peale lunamaksu panna ei ole lubatud.

§ 8. Nõudmata kaupade kohta saadab Pärnu Laeva a.-s. saatejaama kaudu kaubasaatjale teate, ühtlasi kuulutatakse nõudmata kaupade ja pagasi üle Riigi Teatajas ja pannakse sellekohased kuulutused reisijate ooteruumis välja. Kui nelja kuu jooksul, kauba kohalejõudmise ajast arvates, või pagasi kohta nelja kuu jooksul, Riigi Teatajas kuulutamise päevast arvates, omanik kaupa või pagasi vastu ei võta, siis müüakse see oksjonil ära ja müügist saadud rahasummadega talitatakse Üldise raudteeseaduse art. 40 põhjal.

Rutturikkinevad kaubad müüakse nende nõudmatuse puhul oksjonil ära Üldise raudteeseaduse art. 84 põhjal.

§ 9. Kaubaomaniku järelkorralduse puhul, et saadetis Pärnu sadamas kinni peetakse, antakse see ainult siis Pärnus omanikule välja, kui kaup alles veel laevale on laadimata; vastasel juhul veetakse kaup Roomasaareni.

§ 10. Otseühenduses veetavate kaupade kaotsimineku või vigastuse puhul talitab Pärnu Laeva a.-s. Üldise raudteeseaduse art. 88 ja 103 põhjal. Kui selgub, et kaupade kaotsiminek või vigastus on sündinud Pärnu Laeva a.-s. süü läbi, kannab viimane vastutust mereseaduste põhjal.

§ 11. Kaupade väljaandmisel talitavad raudtee- kui ka Pärnu Laeva a.-s. ametnikud Üldise raudteeseaduse art. 86 põhjal.

§ 12. Maksud erakorralistel juhtudel, nii kui trahviraha mitteõige kaubanimetuse puhul või kulud pakkimisvahendi puuduste kõrvaldamiseks j.n.e. võtab raudtee või Pärnu Laeva a.-s. arvesse sellekohaste aktide põhjal, mis nimetatud asjaolude kohta on koostatud.

§ 13. 1. Reisijateveo eest Pärnust Roomasaare, või vastupidi, võetakse maksu:

I klassis . . . . . 7.50 kr.,
II „ . . . . . 6.— „
III „ . . . . . 3.— „

Reisija edasitoimetamine Pärnu jaamast sadamasse, või vastupidi, sünnib reisija oma kulul.

2. Lapsed 5—10 aasta vanaduses veetakse 50% hinnaalandusega.

3. Õppereisidest osavõtjate, vastavate ministeeriumide ja koolivalitsuste poolt regist-

reeritud õppeasutuste ja pikemaajaliste kursuste õpilaste ja õpetajate vedu, kui gruppides sõidavad, sünnib 50% hinnaalandusega täispileti hinnast. Õppereisidest osavõtjad peavad olema varustatud koolide või kursuste juhatuse poolt välja antud tunnistustega, milliste vorm ja tarvitamise kord on avaldatud veotariifis nr. 41 (RT 9 — 1927) § 12.

4. Kooliõpilased, kes on varustatud sellekohaste koolitunnistustega, saavad koolitööde vaheajal koolist koju ja kodunt kooli sõiduks 50% hinnaalandust täispileti hinnast.

§ 14. 1. Pagasi ja pagaskauba veo eest Pärnust Roomasaare, või vastupidi, võetakse veomaksu iga terve või alatud 10 kg eest 25 senti.

Pagasi ja pagaskauba edasitoimetamise eest Pärnu jaamast Pärnu sadamasse, või vastupidi, võetakse iga terve või alatud 10 kg pealt 10 senti.

2. Käsipagasi on lubatud laevale maksuta kaasa võtta iga täispileti kohta 30 kg ja hinnaalandusega pileti kohta 15 kg.

§ 15. Kaubaveo eest Pärnust Roomasaareni, või vastupidi, võetakse veomaksu Raudteede üldise kaubaveotariifi järgi 200 km kaugusele vastavate maksumäärade järgi.

Kaubasaadetiste veo eest Pärnu jaamast sadamasse, või vastupidi, võetakse maksu:

a) väikesaadetiste veo eest 25 senti iga terve või alatud 100 kg pealt, kusjuures vedu teostab laevaselts, kes ka selle maksu sisse nõuab ja endale saab;

b) 5-, 10- ja 15-ton. saadetised antakse sadamasillale raudteevagunis, võttes etteandmismaksu. Kui saadetist ei saa kohe laeva laadida, siis on laevaselts kohustatud saadetist oma lattu hoiule võtma, vagunit tühjendades tariifi nr. 66 § 52 ette nähtud aja jooksul ja tingimustel, vastasel korral maksab laevaselts raudteele vaguni seisumaksu.

Käesolev otsus hakkab maksma 15. juunist 1929 a.

Tariifinõukogu eesistuja,
Teedeministri abi K. Jürgenson.

Asjaajaja A. Remma.

Nõmme linnavolikogu poolt 30. jaanuaril ja 27. märtsil 1929 a. vastu võetud

391. Sundmäärus kauplemise aja, juukselõikamise ning habemeajamise tööstuses töötamise kohta Nõmmel.

Antud Linnaseaduse § 108 p. 26 põhjal.

§ 1. Äripäevadel on kauplemine lubatud:

a) kella 9 hommikul kuni kella 6 õhtul igasugustes kauplustes, kaubakontorites ja ladudes, mille kohta allpool erandit ei ole tehtud;

b) kella ½7 hommikul kuni kella ½7 õhtul toiduainete kauplustes;

d) kella 8 hommikul kuni kella ½7 õhtul viinapoodides;

e) kella 8 hommikul kuni kella 8 õhtul juukselõikamis- ja habemeajamisärides;

f) kella 7 hommikul kuni kella 10 õhtul tee-, kohvi- ja söögimajades, ajalehtede ja karastavate jookide kioskites, seltside alkoholita einelaudades ja teistes asutustes, kus sööke ja jooke kohaltarvitamiseks müüakse;

g) kella 7 hommikul kuni kella 6 õhtul puuhoovides ja metsamaterjalide ladudes.

Märkus. Avalikkude pidude puhul võivad seltside alkoholita einelauad kauplemiseks lahti olla kuni peo lõpuni, kuid mitte üle 15 tunni ööpäeva jooksul.

§ 2. Pühapäevadel ja pühadel, välja arvatud § 4 üles loetud pühad, on kauplemine lubatud:

a) kella ½7 kuni kella 10 hommikul toiduainete kauplustes;

b) kella 10 hommikul kuni kella 10 õhtul tee-, kohvi- ja söögimajades, ajalehtede ja karastavate jookide kioskites, seltside alkoholita einelaudades ja teistes asutustes, kus sööke ja jooke kohaltarvitamiseks müüakse;

d) kella 8 hommikul kuni kella 12 päeval juukselõikamis- ja habemeajamisärides.

§ 3. Kauplemine lõpetatakse kell 5 p.l. kevade-, suviste- ja jõulupühade laupäeval ja vana-aastal, välja arvatud juukselõikamis- ja habemeajamisärid, kus tööd võib teha kuni kella 7 õhtul.

§ 4. Igasugune kauplemine ja äriajamine on keelatud järgmistel pühadel: uuelaastal, Eesti Vabariigi iseseisvuse päeval, palvepäeval, suurel-reedel, kevadepühade esimesel ja teisel päeval, esimesel mail, suvistepühade esimesel ja teisel päeval, jaanipäeval ja jõulupühade esimesel ja teisel päeval.

Märkus. § 1 p. f tähendatud asutused võivad kaubelda kevade-, suviste- ja jõulupühade teisel päeval.

§ 5. Kauplustes, kus kasutatakse palgatud tööjõudu, ollakse kohustatud täitma Töökaitse seaduses ette nähtud nõudeid tööaja pikkuse ja puhkepäevade kohta.

§ 6. Käesoleva sundmääruse jõusseastumisega kaotab maksvuse RT 42 — 1926 a. avaldatud Nõmme alevivolikogu poolt 13. märtsil 1926 a. vastu võetud kauplemise aja sundmäärus.

Samuti ei kuulu käesoleva sundmääruse alla turul ja alkoholiste jookidega kauplemine kohaltarvitamise õigustega müügikohtades.

§ 7. See sundmäärus astub jõusse ühe kuu pärast peale ilmumist Riigi Teatajas.

§ 8. Sundmääruse vastu eksijad võetakse seaduslikule vastutusele.

Linnapea J. Lindemann.

Sekretär A. Malkus.

Nõmme linnavolikogu poolt 30. jaanuaril 1929 a. vastu võetud

392. Loomakaitse sundmäärus Nõmmel.

Antud Linnaseaduse § 108 p. 24 põhjal.

§ 1. Haigeid loomi ei ole lubatud tööle rakendada.

Märkus. Haiguse tundemärkidega loomi võib eraldiliselt loomaarsti sellekohasel loal tööle rakendada.

§ 2. Veolooma koorma raskus peab vastama looma veojõule. Kui veoloom ainult äärmise jõupingutusega suudab koormat vedada, tuleb liigne osa koormast kõrvaldada.

§ 3. Külmal ajal, s. o. kui õhu temperatuur on üle 10° C alla nulli, samuti ka tuisuse ilmaga peavad veo- kui ka sõiduloomad peatuskohtadel vaipadega kaetud olema. Hobused peavad vastavalt rautatud olema.

§ 4. Loomade löömine kõvade asjadega, nagu kepiga, piitsavarrega, traatpiitsaga, piitsa külge seotud raudnaeltega, rauatükkidega on keelatud. Loomade löömine pähe ja kõhtu on keelatud.

§ 5. Mahakukkunud veo- ja sõiduloom tuleb enne ülestõstmist rakkest lahti võtta.

§ 6. Veiste transporteerimisel olgu neil peas nöörist või nahast päitsed.

§ 7. Väikeste loomade transporteerimisel ei ole lubatud neid veoriista üksteise peale paigutada ega nende peal istuda. Niisama ei tohi loomade pead üle veoriista ääre rippuda. Jalgade sidumiseks peab tarvitama pehmet sidumisabinõu, mille juures jooksvat sõlme ei tohi tarvitada.

§ 8. Sulgloomade transporteerimine on lubatud ainult kastides või korvides, kus nad vabalt jalul seista võivad. Sulgloomade kandmine tiivu- või jalgupidi on keelatud.

§ 9. Loomade näljutamine, pahatahtlik vigastamine, piinavalt ümberkäimine ja piinavalt surmamine on keelatud.

Tööajal peavad hobustel alati rauad suus olema.

§ 10. Hobuste söötmisel ja jootmisel tulevad neil suurauad suust ära võtta. Külmal ajal enne raudade suhu panemist tuleb neid soendada.

§ 11. Käesoleva sundmääruse vastu eksijad võetakse seaduslikule vastutusele.

§ 12. Sundmäärus hakkab maksma kahe nädala pärast peale Riigi Teatajas kuulutamist.

Linnapea J. Lindemann.

Sekretär A. Malkus.

Nõmme linnavolikogu poolt 27. märtsil 1929 a. vastu võetud

393. Nõmme linna elektrivooluandmise tingimused.

§ 1. Igasugused ehitused ja sisseseaded, mis Nõmme linna elektrivõrguga ühendatakse elektrienergia tarvitamiseks, teostatakse käesoleva määruse järgi.

§ 2. Töid elektrijuhede ja sisseseadete ehituste alal voolutarvitaja hoonetes ja krundil võivad teha ainult need isikud ja ettevõtted, kellel selleks linnavalitsuse poolt kirjalik luba on antud.

§ 3. Sisseseade tööde eest, mis tehtud eraettevõtjate poolt, linnavalitsus vastutust ei kanna.

§ 4. Tänavate magistraalliinide ja majaühendusliinide ehituseks, majaühenduskaitsete ja mõõtjate ülespanemiseks on ainuõigus linnavalitsusel. Majaühenduse kulud kannab voolutarvitaja.

§ 5. Juhtumisel, kui majaühenduse soovija ei ole majaomanik, siis on tema kohustatud ühenduse tegemiseks majaomaniku kirjaliku nõusoleku esitama.

§ 6. Majaühenduskaitsja asukoha määrab kindlaks linnavalitsuse ametnik kokkuleppel majaomanikuga, tingimusel, et linnavalitsuse ametnikkudel oleks võimalik igal ajal selle juurde pääseda ajaviivituseta.

§ 7. Majaühendusliinide ehitus ja teiste sel alal üles pandud sisseseadete täienduse ja ümberehituse töid teeb ainuüksi linnavalitsus.

§ 8. Kui majaühenduse ümberehitust on vaja teha käesoleva määruse põhjal või on see tingitud elektrivõrgu arenemisest, siis tehakse töö täielikult linnavalitsuse arvel.

§ 9. Kui majaühenduse ümbertegemine on välja kutsutud niihästi tarvitaja kui ka linnavalitsuse huvides, siis kannab tarvitaja linnavalitsusega kulud pooleks. Mahavõetud sisseseade või selle osade väärtus arvatakse selle juures ülespandava sisseseade või nende osade hinnast maha.

§ 10. Kui maja ümber- või juurdeehituse juures lisatööd tehakse, siis kannab kõik selle läbi tekkinud kulud tarvitaja.

§ 11. Igasuguste majaühenduste kõrvaldamise, täiendamise ja ümbertegemistööde

juures maha võetud materjalid jäävad linnavalitsuse omanduseks.

§ 12. Ajutise iseloomuga elektrivoolu ühenduste pealt mahavõetud materjalid jäävad tarvitaja omanduseks ja mahavõtmine sünnib tarvitaja kulul.

§ 13. Linnavalitsus kõrvaldab majaühendused oma kulul, kui tarvitaja 2 aasta jooksul voolu ei ole tarvitanud või voolutarvitamisest jäädavalt ära ütleb, kusjuures mahavõetud materjalid jäävad linnavalitsuse omanduseks.

§ 14. Voolutarvitaja hoonetes ja krundil olevate juhede ja sisseseadete muutmine, täiendamine ja juurdeehitus võib sündida linnavalitsuse loal.

§ 15. Maks elektrivoolu eest ja voolumõõtja üür, kui viimane linnavalitsuse omandus, võetakse linnavolikogu poolt vastu võetud määral.

§ 16. Vooluarvete korraliku tasumise kindlustuseks maksab tarvitaja linnavalitsuse kassasse kautsjoni. Kautsjon maksetakse sularahas, mille pealt linnavalitsus protsente ei maksa. Kautsjon võetakse linnavalitsuse poolt kindlaks määratud suuruses.

Märkus. Riigi- ja omavalitsuseasutused on kautsjonist vabastatud. Teiste asutuste kautsjonimaksust vabastamist võib lubada linnavalitsus.

§ 17. Voolumaksu arvestatakse voolumõõtja näituse põhjal. Voolumõõtja näituse registreerib linnavalitsuse ametnik.

§ 18. Voolumõõtja näitus kirjutatakse raamatusse, mis tarvitaja on kohustatud mõõtja juures hoidma. Tarvitajal on õigus raamatusse kirjutatud andmeid mõõtja näitusega ja temale esitatud vooluarvetega võrrelda. Kaebusi mõõtja näituse valesti registreerimise kohta võetakse arvesse ainult seitsme päeva jooksul, registreerimise päevast arvates.

§ 19. Arvesummad maksetakse linnavalitsuse ametnikule, kellel vastav volitus on ette näidata, või nädala jooksul arve kättesaamise päevast arvates linnavalitsuse kassasse.

Märkus. Voolu eest tasu maksmisel linnavalitsuse kassasse tuleb ette näidata teade, mis arve kohapeal mittemaksmise puhul tarvitajale jäetakse.

Kaebusi arve mitte õieti kokkuseadmise kohta võetakse vastu ainult seitsme päeva jooksul, teatelehe kättesaamise päevast arvates.

§ 20. Voolukatkestamist toimetab linnavalitsus järgmistel juhtumistel:

1) kui tarvitaja ei tasu oma makse § 19 ette nähtud tähtajaks;

2) kui olemasoleva sisseseade juures tehakse ilma linnavalitsuse loata muudatusi;

3) kui linnavalitsuse ametnikkudel sisseseadete, mõõtjate j.n.e. juurde pääsemine raskendatakse või võimatuks tehakse;

4) kui voolu vargus avalikuks tehakse.

§ 21. Elektrivoolu tarvitajal ei ole õigust kahjutasu nõuda voolukatkestamise puhul, vaatamata põhjuste peale.

§ 22. Voolutarvitaja juures üles pandud voolumõõtjad ja mõõtja alused kaitsed, olgu need linnavalitsuse või tarvitaja omandus, peavad linnavalitsuse plommidega varustatud olema ja nende kontrollimist toimetab linnavalitsuse ametnik.

§ 23. Voolumõõtjad peavad olema proovitud ja proovimise kulud kannab tarvitaja.

§ 24. Kui voolumõõtja mitteõieti näitab või seisma jääb ja kui proovimisel vigastused mitte tarvitaja süüks ei lange, siis määratakse selle aja jooksul, mille kohta kindlad andmed puuduvad, äratarvitatud voolu suurus kindlaks tehniliste arvestuste põhjal.

§ 25. Kui vooluvargus avalikuks tuleb, annab linnavalitsus asjale seadusliku käigu, ja varguse teel ära tarvitatud voolu suuruse määrab kindlaks linnavalitsus tehniliste arvestuste põhjal.

§ 26. Tehniliste arvestuste põhjal välja arvatud voolu hinda on tarvitaja kohustatud linnavalitsuse kassasse kohe ära tasuma. Leiab aga tarvitaja linnavalitsuse tegevuse või arvestamise ebaõige olevat, siis on kohustatud ikkagi linnavalitsuse nõudmisele alluma, kusjuures tarvitajal õigus jääb üleliigselt nõutud summat kohtus tõestada ja tagasi nõuda.

Linnapea J. Lindemann.

Sekretär A. Malkus.

Võru maavolikogu poolt 30. oktoobril 1928 a. ja 15. ja 16. märtsil 1929 a. vastu võetud

394. Sundmäärus tuleõnnetuste vastu võitlemiseks Võrumaal.

Alus: Eesti ajutise omavalitsuse 30. märtsi 1917 a. seaduse teostamise määruse 22. juunist 1917 a. (SKK 1917 a. nr. 173, art. 953) § 7 ja Semstvo seaduse 9. juunist 1917 a. (SKK 1917 a. nr. 157, art. 870) § 108 p. 1.

§ 1. Igaühe kohuseks on ettevaatlikult ümber käia tule, tuletikkude, keemiliste tulesüütajate, plahvatavate ja muude kergesti süttivate ja põlevate ainetega.

Isikuid, kellele kuulub teiste järelevalve, kohustatakse valvama, et nende valvealused tarviliku ettevaatusega ümber käiksid tähendatud ainetega.

§ 2. Keelatakse pilduda põlevaid tiku-, paberossi- ja sigariotsi, kui ka puhastada

põlevaid piipe kohtades, kus on kergesti süttivaid aineid, nagu õled, heinad, valminud vili, kuiv rohi ja kanarbik, kuivad puud, põõsad, turvas ja muud sarnased. Eriti maksab see keeld metsakohtades suveajal.

§ 3. Keelatakse bensiini, petrooleumi, piirituse, eetri ja teiste sarnaste kergesti süttivate vedelikkude valamine tulle. Samuti keelatakse igasuguste kergesti süttivate ja põlevate ainete hoidmine lähemal kui 1 meeter tuleasemest, aurukateldest, küttetorudest ja korstnatest, eriti katustealustel, kui ka paberijätiste, kaltsude j.n.e. hoidmine soojamüüride, korstna ja seinte vahel.

§ 4. Keelatakse tuletegemine väljas hoonete ja kergesti põlevate ning süttivate ainete hoiukohtade juures lähemal kui 35 meetrit.

§ 5. Keeta ja valmistada tõrva ja muid tulehädaohtlikke aineid võib ainult tulekindlates ruumides; erandina võib seda teha ka väljaspool, kuid vaikse ilmaga ja vähemalt 25 meetri kauguses hoonetest, puuriitadest, hao-, turba-, õle- ja heinakuhjadest, risuhunnikutest, valminud viljapõldudest, metsast ja turbarabadest.

§ 6. Aurukatelde korstnad olgu töötamisel varustatud korrapäraste sädemetepüüdjatega või sädemekustutajatega. Valvatagu hoolega, et juhuslikult väljalendavad tulesädemed ei tekitaks tuleõnnetusi. Töötava aurukatla juures olgu tulekustutusabinõud, kas harilik tuletõrjeprits või vähemalt tooberprits (hüdropult), mis täidetud veega, või üks täidetud keemiline käsitulekustutaja.

§ 7. Tuleõnnetuste, iseäranis metsapõlengute ärahoiuks varustatagu sädemeidandvate jõuvankrite ja muude masinate korstnad korrapäraste sädemepüüdjatega (näit. tiheda traatvõrguga) ja ahjude ja tuhakastide uksed olgu terved, hoonetest, metsadest ja turbamaadest mööda- või läbisõidul hoolitsegu juhid, et ei lendaks tulesädemeid ega küttekoldest ei kukuks välja põlevaid küttejätiseid.

§ 8. Keelatakse kanda süsi ja tuhka tuleasemetest kustutamatult ja jahutamatult tuldkardetavatesse kohtadesse. Tuhk ja söed hoitagu kustutamiseks ja jahutamiseks tulekindlast materjalist valmistatud ja tulekindla kaanega varustatud nõudes niisugustes ruumides, kus põrand samuti tulekindlast materjalist, nagu kivi, savi, muld, liiv, tuldkartvatest seintest mitte lähemal kui 1 meeter.

§ 9. Keelatakse ilutulestiku tegemine metsas kui ka hoonetest ja kergesti põlevate ning süttivate ainete hoiukohtadest lähemal kui 35 meetrit.

§ 10. Elektri-sisseseaded peavad vastama maksmapandud nõuetele.

§ 11. Tuldhakkavate lagedega ruumides varustatagu põlevad lae- ja seinalambid klaasikohalt kaitsevarjuga või löödagu lagi lampide kohalt kaitseplekiga (mitte tsinkplekiga).

§ 12. Ruumides, kus hoitakse kergesti põlevaid ja süttivaid aineid, kohustatakse tarvitama laternaid, millesse tulepesa kõvasti kinnitatud tule juhuslikult väljakukkumise ärahoiuks.

§ 13. Rehtedes, tallides, lautades, küünides, puukuurides, lakkades, puutöökodades, katustealustel ja üldse igas kohas, kus on kergesti põlevaid aineid, nagu heinu, linu, laaste, õlgi, kaltse, paberijätiseid j.n.e., tarvitatagu valgustamiseks ainult kinniseid laternaid, mis pandud põlema väljaspool neid ruume.

§ 14. Rehekütmisel valvatagu hoolega tule järele ja hoitagu seal lähedal igaks juhtumiseks suurem nõu veega. Ahet ei tohi lähemale 1 meetrit ahjust asetada. Reheahjul olgu vähemalt ½ meetri kaugusele ulatuv võlv üle ahjusuu.

Märkus. Reheahjud, mis ei vasta eeltähendatud nõudele, tulevad ümber ehitada 1 aasta jooksul, arvates sundmääruse maksmahakkamisest.

§ 15. Ahjud, pliidid, korstnad ja tulemüürid ehitatagu täiesti tulekindlalt ja hoitagu alati puhtad ning korras, eriti avalikkudes asutistes ja tööstusettevõtetes.

§ 16. Ahjude ja pliitide ette, kus ei ole tulekindlaid põrandaid, naelutatagu vähemalt 45 sm laiad metall-lehed, mis ulatuvad kütteavause kummalegi poole vähemalt 25 sm.

§ 17. Majaomanikud või nende asemikud hoolitsegu, et iga kolme kuu järele, töökodades aga igas kuus kord, korstnaid ja lõõre korralikult puhastatakse. Tahma põletamine korstnates võib sündida vaiksel ilmal tuletõrje üksuse peamehe või tema asetäitja teadmisel.

§ 18. Majaomanikud ja nende asemikud vastutavad oma majades olevate korstnate, ahjude, pliitide, lõõride või truupide ja muude tuleasemete korralikkuse eest.

Üürnikud, kelle korteris korstnate, ahjude, pliitide, lõõride või muude tuleasemete juures leidub vigastusi või muid puudusi, on kohustatud teatama sellest kohe majaomanikule või tema asemikule.

§ 19. Õlikütte- ja malmahjude kui ka õli- ja piirituseköökide tarvitamisel isoleeritagu need tuldkartvatest ehituseosadest tulekindla katte abil või tulekindlal alusel vähemalt ühe meetri kaugusesse asetamisega.

§ 20. Igas suuremas äri- ja tööstusettevõttes, nagu kaubaladudes, eriti metsamaterjalideladudes, puuhoovides, saeveskites, sa-

muti avalikkudes asutistes, nagu võõrastemajades, haigemajades, hoolekandeasutistes, kõigis avalikkudes rahva- ja seltsimajades, olgu hädatarvilikud tulekustutuseabinõud.

§ 21. Talu- ja majaomanikud on kohustatud pidama oma majade juures tulekahju kustutamise tarvis: a) pange, b) veevaadi või -tõrre, vähemalt 10-pangelise, d) pootshaagi, mille raudosa vähemalt 1 m pikk, e) raudkangi, g) kirve, h) 2 redelit, ühe 4 m pika ja teise vähemalt kõrgema hoone katuseräästa ulatuseni, ja i) tugevajõulise helisignaali — lokulaua, signaalpasuna või muu, kohaliku vallaomavalitsuse määramisel.

§ 22. Tuleõnnetusest teatatagu kohe signaali andmisega kohaliku vallaomavalitsuse poolt määratud alarmeerimise viisil; naabrid, kes signaali kuulevad, on kohustatud seda edasi andma. Ühtlasi teatatagu tuleõnnetusest viivitamata kohalikule tuletõrjele ja politseile.

§ 23. Küla või aleviku elanikke kohustatakse oma kodakondsetega, veo- ja tulekustutamisabinõudega viibimata tulekahjule appi ruttama ja seal alluma tuletõrje juhataja, kui see aga kohal ei ole, siis politsei või vallavalitsuse esindaja kustutamistööde korraldustele. Veo- ja tulekustutamisabinõud, mis tulevad kaasa võtta tulekahjule appi minnes, määrab ette kindlaks vallaomavalitsus.

§ 24. Käesoleva määruse täitmise järelevalve valdades kuulub peale politsei vallavanematele, nende abidele ja tuletõrje ühingu juhatuse liikmetele.

§ 25. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele R. n. s. § 29 järgi, kui nad ei lange muule eriti ette nähtud karistusele.

§ 26. See sundmäärus hakkab maksma kuuekümnendal päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Nr. 3324.

Võru maavalitsuse esimees Kohver.

Sekretär (allkiri).

---

395. Võrumaal asuvate usuühingute avalikkude matmispaikade maksunormid.

Vastu võetud Võru maavolikogu poolt 15./16. märtsil 1929 a., prot. nr. 1 p. 16, Matmispaikade seaduse § 8 ja Siseministri poolt 31. augustil 1926 a. matmispaikade kohta antud määruse § 35 põhjal.

Järje nr.	Usuühingute, ususeltside ja vallaomavalitsuste ja nende avalikkude matmispaikade nimetus	Maksunormid ühe ruutjala ehk 0,0989 m² eest sentides					
		Matuseplatside eest		Üksikhaua platside eest		Reasmatmisplatside eest	
		Oma kogudusse liikmetelt	Võõrastelt	Oma kogudusse liikmetelt	Võõrastelt	Oma kogudusse liikmetelt	Võõrastelt
1	Rõuge ev.-luteriusu koguduse a) „Jaanipeebu“, b) „Vanamatuse“, c) „Nogupalu“, d) „Vana-Roosa“, e) „Pindi-Jaani“ matmispaik . .	6	12	—	—	2	4
2	Kanepi ev.-luteriusu koguduse a) „Mäelsurnuaia“, b) „Altsurnuaia“ matmispaik . .	6	6	3	4	maksuta	
3	Põlva ev.-luteriusu koguduse „Põlva“ matmispaik	2	2	—	—	—	—
4	Räpina ev.-luteriusu koguduse „Ristipalu“ matmispaik	10	10	10	10	maksuta	
5	Urvaste ev.-luteriusu koguduse „Urvaste“ matmispaik	10	20	10	20	maksuta	20
6	Vastseliina ev.-luteriusu koguduse „Vastseliina“ matmispaik	ühe ruutsülla ehk 4,5521 m² eest 3 krooni				maksuta	
7	Võru ev.-luteriusu koguduse „Võru“ matmispaik	10	20	—	—	5	10

Järje nr.	Usuühingute, ususeltside ja vallaomavalitsuste ja nende avalikkude matmispaikade nimetus	Maksunormid ühe ruutjala ehk 0,0989 m² eest sentides					
		Matuseplatside eest		Üksikhaua platside eest		Reasmatmisplatside eest	
		Oma kogudusse liikmetelt	Võõrastelt	Oma kogudusse liikmetelt	Võõrastelt	Oma kogudusse liikmetelt	Võõrastelt
8	„Võru apostliku-õigeusu koguduse surnuaed“ — matmispaik:	I järk m² kr. 6,20, hauakoht 2 m² kr. 12,40 II „ „ „ 3,70, „ „ „ „ 7,40 III „ „ „ 1,25, „ „ „ „ 2,50 IV „ hauad reas maksuta					
9	Antsla apostliku-õigeusu koguduse „Antsla“ matmispaik	10	10	10	10	4	4
10	Kaika ap.-õigeusu koguduse „Kaika“ matmispaik	10	10	10	10	4	4
11	Räpina ap.-õigeusu koguduse a) „Kauksi“ ehk „Vanamatmispaik“, b) „Liivamäe“ ehk „Uus matmispaik“	2	2	2	2	2	2
12	Timo ap.-õigeusu koguduse „Timo“ matmispaik: I järk . .	10	10	20	20	maksuta	
	II järk . .	6	6	12	12		
	III järk . .	4	4	6	6		
13	Ritsiku ap.-õigeusu koguduse „Ritsiku“ matmispaik	6	12	6	12	2	4
14	Kähri ap.-õigeusu koguduse „Kähri“ matmispaik	maksuta					
15	Plaani ap.-õigeusu koguduse „Plaani“ matmispaik	4	4	2	2	1	1
16	Sõmmerpalu vallaomavalitsuse „Prassipalu“ matmispaik	Sama valla liikmetele maksuta	3	Sama valla liikmetele maksuta	2	Sama valla liikmetele maksuta	1
17	Võru baptisti usuühingu „Baptisti“ matmispaik	maksuta					
18	Võru juudi koguduse „Juudi“ matmispaik .	I järk üks kroon II „ 80 senti III „ 20 „ IV „ maksuta					

Märkus. Matmispaikade järgud määrab kindlaks vastav koguduse eestseisus.

Nr. 3325.

Võru maavalitsuse esimees Kohver.

Sekretär (allkiri).